

UZASADNIENIE

M. M. (1) - przedstawicielka ustawowa małoletnich dzieci: H. M., D. M. i I. M. pozwem z dnia 12.10.2015 r. wniosła o zasądzenie alimentów na rzecz małoletnich dzieci w kwocie po 1000 zł miesięcznie na każdego z uprawnionych od pozwanego S. M. (d. pozew k. 1-2).

Pozwany S. M. uznał powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie (stanowisko pozwanego na rozprawie - k. 32 akt).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań stron (k. 31-33) oraz dołączonych przez strony dokumentów w postaci: odpisów skróconych aktów urodzenia (k. 3-5), umowy zlecenia (k. 23), umowy o pracę (k. 24-29) i zaświadczenia z Urzędu Skarbowego (k. 30), Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni: H. M. (l. 16), D. M. (l. 10) i I. M. (l. 5) pochodzą ze związku małżeńskiego M. M. (1) i S. M.. Rodzice małoletnich powodów nie tworzą wspólnego gospodarstwa domowego od sierpnia 2015 roku, kiedy to pozwany S. M. wyprowadził się.

(d. akty urodzenia małoletnich k. 3-5 akt, zeznania M. M. (1) k. 31-32 akt, zeznania S. M. k. 33 akt).

M. M. (1) wraz z małoletnimi dziećmi zamieszkuje w mieszkaniu położonym w O.. Mieszkanie ma 77 m², a miesięczny czynsz za ten lokal wynosi ok. 600 zł. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów posiada obecnie zadłużenie w kwocie ok. 20 000 zł z tytułu nieuiszczenia opłaty czynszowej. Ponadto M. M. (1) płaci ok. 200 zł miesięcznie za energię elektryczną, 80 zł miesięcznie za Internet, 50 zł miesięcznie za telewizję oraz 60 zł za butlę z gazem (która wystarcza na ok. 2 miesiące). Na ogrzewanie mieszkania przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wydaje ok. 800 zł na sezon (ok. 600 zł na węgiel i ok. 200 zł na drzewo).

Na wyżywienie całej rodziny M. M. (1) wydaje ok. 1500 zł miesięcznie, zaś na odzież dla wszystkich dzieci ok. 100 zł miesięcznie. Małoletni powodowie co do zasady są zdrowi.

Małoletni I. M. uczęszcza do przedszkola. Roczny koszt wyprawki przedszkolnej dla niego to kwota ok. 120 zł. Nadto na wycieczki dla małoletniego I. i kółko plastyczne M. M. (1) wydaje ok. 15 zł miesięcznie.

D. M. uczęszcza do IV klasy Szkoły Podstawowej. W roku szkolnym 2015/2016 koszt wyprawki szkolnej dla małoletniej wyniósł ok. 300 zł. Małoletnia wyjeżdża na wycieczki, których roczny koszt łącznie wynosi ok. 800 zł, a także użytkuje telefon – miesięczny koszt to ok. 20 zł. D. M. korzysta z obiadów w szkole, jednakże w związku z posiadaniem przez M. M. (1) karty dużej rodziny koszt tych obiadów to jedynie 1 zł miesięcznie. W maju 2016 r. małoletnia D. przystąpi do I-ej Komunii Św.

H. M. uczy się w III klasie gimnazjum. W roku szkolnym 2015/2016 koszt wyprawki szkolnej dla małoletniego wyniósł ok. 400 – 500 zł. Przeciętnie co trzy miesiące małoletni wyjeżdża na wycieczki – koszt jednej wycieczki to ok. 50-60 zł. H. M. użytkuje również telefon – miesięczny koszt to ok. 20 zł. Nadto korzysta on także z komunikacji publicznej celem dojazdu do szkoły – bilet miesięczny kosztuje 51 zł.

(d. zeznania M. M. (1) k. 31-32 akt).

M. M. (1) (l. 39) ma wykształcenie średnie - ekonomiczne, zatrudniona jest na umowę o pracę na stanowisku recepcjonistki w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. z miesięcznym wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 2058 zł brutto. Nadto w grudniu 2015 r. i w styczniu 2016 r. otrzymała również premię w wysokości 500 zł. Ponadto otrzymuje zasiłek rodzinny na trójkę małoletnich dzieci w łącznej kwocie 444 zł miesięcznie. (...) wspiera ją ojciec. M. M. (1) na dojazdy do pracy wydaje 140 zł miesięcznie.

(d. umowa o pracę M. M. (1) k. 24-29 akt, zeznania M. M. (1) k. 32 akt).

Pozwany S. M. (l. 41) w chwili obecnej zamieszkuje u znajomych, nie ma stałego miejsca zamieszkania. Zatrudniony jest (na podstawie umowy zlecenia) jako konserwator w centrum handlowym (...) z wynagrodzeniem brutto w wysokości 11 zł za godzinę (miesięcznie zarabia ok. 1600 zł netto). Wcześniej pozwany wykonywał różne prace zarobkowe, z których uzyskiwał dochód w kwocie ok. 3000 zł miesięcznie, przy czym prace te wykonywał bez stosownej rejestracji w ZUS (była to tzw. „praca na czarno”), a były pracodawca zalega mu z zapłatą ok. 13.000 zł. S. M. ukończył szkołę zawodową gastronomiczną, ale nigdy nie pracował w zawodzie.

Pozwany zamieszkuje obecnie w różnych miejscach, korzystając uprzejmości rodziny i przyjaciół. W najbliższym czasie planuje wynająć lokal mieszkalny. Na wyżywienie obecnie wydaje on ok. 300 zł miesięcznie, na odzież ok. 50 zł miesięcznie, a na telefon ok. 5 zł tygodniowo. Ponadto obecnie na dojazdy do pracy wydaje ok. 9 zł dziennie.

Pozwany utrzymuje systematyczny kontakt z dziećmi, spotyka się z nimi 3-4 razy w tygodniu.

(d. zeznania S. M. k. 33 akt).

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty przedstawione przez strony i załączone do akt sprawy, jak również zeznania M. M. (1) i S. M., albowiem są one spójne, logiczne oraz zbieżne z załączonymi przez strony dokumentami.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Dziecko przy tym ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nimi nawet swoimi najmniejszymi dochodami. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona znajduje się. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można też odrywać od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu niewątpliwym jest, iż na pozwanym ciąży obowiązek alimentacyjny względem jego małoletnich dzieci: H., D. i I. M.. Pozwany S. M. nie kwestionował zresztą samej istoty ciążącego na nim zobowiązania alimentacyjnego, lecz kwestią sporną w niniejszej sprawie była kwota jaką winien łożyć na utrzymanie swojej córki i synów.

Na usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletnich powodów składają się koszty zakupu dla nich żywności, odzieży, koszty leczenia, edukacji szkolnej (ew. przedszkolnej w przypadku najmłodszego dziecka), a także koszty udziału małoletnich w utrzymaniu mieszkania, w którym zamieszkuje. Zdaniem Sądu koszt zaspokojenia tych potrzeb (mając na uwadze fakt, że dzieci mają co do zasady prawo do równej stopy życiowej z rodzicami) wynosi w stosunku do I. M. ok. 700 zł miesięcznie, w stosunku do D. M. ok. 800 zł miesięcznie, zaś w stosunku do H. M. ok. 850 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, biorąc po uwagę wiek, zawód, osiągnane obecnie przez S. M. dochody, jak również dochody osiągnane przez pozwanego w poprzednich miejscach pracy uznać należy, iż możliwości zarobkowe pozwanego, rozumiane jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753) wynoszą – z legalnej, oskładkowanej pracy – ok. 2000 zł netto miesięcznie i są niewiele niższe od

możliwości zarobkowych matki małoletnich powodów, która ponadto dysponuje na małoletnich zasiłkami rodzinnymi w łącznej kwocie ponad 400 zł miesięcznie (zauważyć wprawdzie należy, iż w przeszłości S. M. zarabiał „do ręki” nawet 3000 zł miesięcznie, jednakże była to tzw. „praca na czarno”, z której nie był opłacany podatek, ani też składki na ubezpieczenie społeczne, a więc kwota otrzymywana przez pozwanego była odpowiednio wyższa).

W tej sytuacji, mając na uwadze usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów, a także możliwości zarobkowe pozwanego i M. M. (1), jak również fakt, że pozwany bierze aktywny udział w życiu dzieci i często się z nimi spotyka, zdaniem Sądu zasadne jest zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego I. M. tytułem alimentów kwoty po 350 zł miesięcznie, na rzecz D. M. kwoty po 400 zł miesięcznie, zaś na rzecz H. M. kwoty po 450 zł miesięcznie.

W świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia powództwa w całości i zasądzenia alimentów wysokości po 1000 zł miesięcznie na każde z dzieci. Ustalenie wysokości alimentów należnych małoletnim powodom od S. M. ponad kwotę ustaloną przez Sąd nie byłoby uzasadnione, albowiem w kosztach utrzymania małoletnich winna partycypować także ich matka, a ponadto – przede wszystkim – wyższe alimenty przekraczałyby możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, stanowiące górną granicę świadczeń alimentacyjnych. Pozwanemu po uiszczeniu alimentów musi bowiem pozostać kwota umożliwiająca zaspokojenie jego podstawowych potrzeb, takich jak wyżywienie, ubranie czy też zapewnienie sobie nawet najskromniejszego lokum.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd zasądził od S. M. na rzecz jego małoletnich dzieci: H., D. i I. M. alimenty w wysokości odpowiednio po 450 zł, 400 zł i 350 zł miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Koszty postępowania pomiędzy stronami Sąd wzajemnie zniósł, co znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 100 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc, zaś o nieuiszczonych kosztach sądowych na podstawie art. 113 ustęp 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.